

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1462/05
29.12.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Sonje Brkić, Spomenke Zarić, Slađane Nakić - Momirović i Sofije Vagner - Ličenoski, članova veća, u predmetu raspravljanja zaostavštine pok. AA, odlučujući o reviziji naslednika BB, izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Kruševcu Gž. 1960/04 od 23.12.2004. godine, u sednici održanoj 29.12.2005. godine doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE revizija naslednika BB, izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Kruševcu Gž. 1960/04 od 23.12.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pravnosnažnim rešenjem Okružnog suda u Kruševcu Gž. 1960/04 od 23.12.2004. godine odbijena je žalba naslednika BB i potvrđeno rešenje Opštinskog suda u Trsteniku O. 197/92 od 19.7.2004. godine, kojim je na osnovu pravnosnažnog rešenja tog suda O. 365/85 od 13.3.1986. godine konstatovano da naknadno pronađenu zaostavštinu pok. VV, preminule 10.1.1984. godine, čini nepokretna imovina označena kao pravo korišćenja kat. par. br. ____, na mestu zvanom "___", livada __ klase, površine __ ari K.O. ____, po posedovnom listu br. __ i utvrđeno da zaostavštinu pok. AA, sačinjava nepokretna imovina, opisana u izreci tog rešenja, pravo korišćenja k.p. br. ____ KO ____ po posedovnom listu br. __ po osnovu nasleđa od majke pok. VV, kao njena naknadno pronađena zaostavština, kao i pokretna imovina - putničko vozilo marke "GG", bližih oznaka u izreci ovog rešenja. Istim rešenjem proglašeni su naslednicima na osnovu sudskog zaveštanja, koje je sačinjeno pred Opštinskim sudom u Trsteniku dana 8.3.1991. godine pod R. 93/91, proglašeno pred tim sudom dana 26.5.1992. godine u predmetu O. 197/92, sin ostavioca DD i ćerka ostavioca BB, na imovini opisanoj u izreci ovog rešenja. Naslednik DD obavezan je da plati paušalnu taksu od 5.200,00 dinara, a naslednik BB u iznosu od 590,00 dinara.

Protiv ovog rešenja naslednik BB izjavila je reviziju zbog bitne povrede odredaba postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu člana 400. u vezi člana 386. ranije važećeg ZPP, koji se primenjuje na osnovu člana 491. st. 1. i 4. ZPP ("Službeni glasnik RS" br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda iz člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP, na koju revident ukazuje. Nižestepena rešenja su jasna, obrazložena i neprotivrečna. Sadrže sve razloge o odlučnim činjenicama.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema stanju u spisima, pravnosnažnim rešenjem Opštinskog suda u Trsteniku O. 197/92 od 19.7.2004. godine raspravljena je, kao naknadno pronađena zaostavština pok. VV, pravo korišćenja kat. parc. br. ____, K.O. ____ bliže opisane u izreci tog rešenja. Ova naknadno pronađena zaostavština pok. VV raspravljena je na osnovu pravnosnažnog rešenja istog suda O. 365/85 od 13.3.1986. godine, kojim je za jedinog naslednika na osnovu zakona proglašen njen sin, sada pok. AA. Pravo korišćenja kat. parc. br. ____ K.O. ____ nije obuhvaćeno tim rešenjem o nasleđivanju. Pobijanim rešenjem utvrđeno je da zaostavštinu pok. AA sačinjava određena nepokretna imovina, opisana u izreci tog rešenja, pravo korišćenja kat. parc. br. ____ K.O. ____, kao i pokretna imovina. U ostavinskom postupku je utvrđeno da je ostavilac raspolagao za života svojom imovinom sudskim testamentom, koji je sačinjen pred Opštinskim sudom u Trsteniku dana 8.3.1991. godine pod R. br. 93/91. Ovaj testament proglašen je pred istim sudom dana 26.5.1992. godine u predmetu O. 197/92. Celokupnu svoju nepokretnu i pokretnu imovinu sada pok. AA, izuzev kat. parc. br. ____ K.O. ____, ostavio je svom sinu DD, a pomenutu parcelu ostavio je ćerki iz prvog braka, BB. U toku tog postupka osporena je punovažnost pomenutog sudskog testamenta i predmet zaostavštine. Učesnica BB upućena je na parnicu da dokaže da je sudski testament sada pok. AA ništav ili da joj je ovim raspolaganjem povređen nužni deo, kao i da je vlasnik 1/3 pokretne imovine (predmeta domaćinstva iz zapisnika o popisu od 2.7.1992. godine i putničkog vozila i motocikla). Ova parnica pravnosnažno je okončana prvo delimičnom presudom P. 1413/93-95 od 15.1.1996. godine, a potom presudom pod istim brojem od 21.5.2003. godine. U toj parnici učesnica AA i njena majka ĐĐ, prva supruga ostavioca, prethodno su tražile da se utvrdi da je brak zaključen između ostavioca i EE, druge supruge ostavioca, ništav. Međutim, delimičnom presudom pod navedenim brojem od 15.1.1996. godine takav tužbeni zahtev je odbijen i ova presuda potvrđena presudom Okružnog suda u Kruševcu Gž. 459/96 od 7.3.1996. godine. Presudom Vrhovnog suda Srbije Rev. 4879/96 od 28.1.1997. godine odbijena je i revizija tužilja u tom sporu, izjavljena protiv navedene drugostepene presude. Presudom od 21.5.2003. godine odbijen je tužbeni zahtev ĐĐ, da se prema tuženim EE i DD utvrdi da je ona vlasnik po osnovu sticanja u bračnoj zajednici sa sada pok. AA, na delu od 1/2 stambene i stambeno-ekonomske zgrade, postojećih na kat. parc. br. ____ K.O. _____. Odbijen je i tužbeni

zantev da se utvrdi da je testament pok. AA nistav i da se prema tuženim utvrdi da su tuzije vlasnici po osnovu nasleđa od sada pok. AA na po 1/6 (nužni deo) određene nepokretne i pokretne imovine. Tužbeni zahtev BB prema tuženim EE i DD, kojim je tražila da se utvrdi da je vlasnik po osnovu nasleđa od sada pok. AA na delu od 1/6 kat. parc. br. ___ K.O. ___ je usvojen. Dakle, sve sporne činjenice rešene su u parnici.

Kod ovakvog stanja stvari, pravilno je u ostavinskom postupku utvrđeno šta predstavlja zaostavštinu pok. AA, a pravilno su i za testamentalne naslednike na osnovu sudskog testamenta, proglašeni sin ostavioca DD i ćerka ostavioca BB. Kako je u parnici P. 1413/93 utvrđeno da je učesnica BB vlasnik po osnovu nasleđa od svog oca na 1/6 kat. parce. br. ___ K.O. ___, na osnovu sudskog testamenta, ova učesnica proglašena je naslednikom i na preostalih 5/6 ove parcele, kojom je ostavilac testamentom raspolagao u njenu korist.

Pravilno su primenjeni član 79. Zakona o nasleđivanju ("Službeni glasnik SRS" br. 52/74, 1/80), koji je važio u trenutku smrti ostavioca, kojim je regulisano određivanje naslednika, i čl. 115. Zakona o vanparničnom postupku, koji propisuje način odlučivanja suda o pravima učesnika u ostavinskom postupku.

U suštini, u reviziji se uglavnom osporava ocena izvedenih dokaza, čime se posredno pobija utvrđeno činjenično stanje što, prema čl. 385. stav 3. ZPP, ne može biti revizijski razlog.

To su razlozi što je Vrhovni sud, na osnovu člana 400. u vezi 393. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj sudske pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd